

culege aplauze furtivoase la scenă deschisă; pofta de joc și profesionalismul său ar trebui să fie o lecție pentru mulți tineri actori. Magyari Gergely revine pe scenă spre bucuria spectatorilor mai vârstnici; hazul și farnecul lui au rămas intacte. Mózes Erzsébet se lansează în comedie cu multă seriozitate și rigoare, Tatai Sándor are evoluții variate, atent lucrate, iar Fodor Piroska marchează câteva apariții exacte. Separat trebuie amintiți actorii nou-angajați ai companiei, absolvenți de anul trecut: Béres

Günther Attila (prezentatorul) își pierde greutatea în potopul de umor de bună calitate al scriitorului, textele sale de legătură, create de scenarist, par fade, prestația lui devenind la rândul-i neinteresantă; Bocskor Lóránt are un dezvoltat simț al umorului, însă îi stă deasupra capului sabia manierizării; Kátay István se rezumă la personajele asemănătoare studiate în institut; Simon Andrea e când femeie ușoară, când ingenuă credibilă. Kovács Ágnes-Anna și Viola Gábor ne rezervă cele mai mari surprize, excelând în

roluri variate; cu multă muncă, au în perspectivă cariere strălucite. Decorurile create de Szabó Annamária, în condițiile de paupertate existente, sunt corecte, însă ușor prăfuite; costumele sunt uneori ingenioase. Coregrafia se prezintă abia schițată și insuficientă cantitativ. Dacă numim cabaret spectacolul umoristic al târgumureșenilor, atunci putem afirma că, neîndoielnic, orice început este greu. Încet-încet poate vor ajunge și la cabaretul *veritabil*.

Stracula Attila

SC — cronica —

Frumusețea adevărului și adevărul frumuseții

FLUTURI, FLUTURI... de Aldo Nicolaj • FACULTATEA DE LITERE din CLUJ,
Departamentul Teatru, TEATRUL NAȚIONAL din CLUJ • Data reprezentației:
7 iunie 1998 • Regia: Horațiu-Ioan Apan • Scenografia: Călin Anton • Muzica:
Ana Marius-Apan • Distribuția: Melania Ursu (Edda), Mirela Dragu (Foca),
Marian Miron (Elio).

Fluturi, fluturi...

Aldo Nicolaj aduce în prim-plan figura unei doamne în vârstă ce și-a creat un trecut – un album de amintiri închipuite. Fuga ei de realitatea cotidiană are explicații multiple: o rană pe plan afectiv, undeva, cândva, predispoziția spre singurătate, neputința de a comunica cu semenii, frustrări produse de insuficiența vieții sexuale, obsesia îmbătrânirii și, implicit, frica de moarte. Personajul principal, Edda, intră în scenă cu un imens bagaj sentimental și psihic. Angajarea unei servitoare vine să întrerupă cursul zilelor petrecute în deplină singurătate; numai că aceasta, Foca, parcurge o traiectorie paralelă și, deci, comunicarea dintre ele nu va avea loc. Singura ființă cu care Edda intră

în relație directă va fi personajul masculin al piesei, Elio. Intersectarea celor două existențe paralele se petrece la infinit, la capătul vieții: Edda moare, iar Elio și Foca se unesc în dragoste, al cărei rezultat va fi o altă viață de om, o altă, posibilă, paralelă. Absolventul clasei de regie a regretatei Olimpia Arghir de la Facultatea de Litere din Cluj, Horațiu-Ioan Apan, și-a dat examenul de diplomă cu acest spectacol pe scena Naționalului din Cluj. Intenția lui – reușită – a fost să monteze un spectacol în care să primeze actorul, un spectacol adevărat, omenesc. Rar am avut ocazia să văd, în cazul unui absolvent plin de idei, capabil să răstoarne lumea, un asemenea spectacol

esențializat, clar, curat, nesofisticat. În sprijinul regizorului au venit talentul și pofta de joc ale actriței Melania Ursu, care își construiește minuțios personajul, având însă în permanență grijă să nu-și eclipseze partenerii de joc. Eddei îi conferă afabilitate, dar și severitatea necesară supraviețuirii într-o lume necruțătoare, dură, care "are chef să se măcelărească". Melania Ursu joacă într-un registru bogat, sondând excelent subconștientul personajului. Se poate spune că **Fluturi, fluturi...** este un recital Melania Ursu.

Rolurile secundare sunt interpretate de Mirela Dragu, o Foca frământată de complexul Cenușăresei, necomunicativă la început, cu o oarecare pomire ucigașă împotriva Eddei, mai târziu. Marian Miron, de la Teatrul de Stat din Turda, are două scene de mare încărcătură psihică, în care se descurcă relativ bine.

S.A.